चिरं प्रकर्षेण यष्टव्यौ, 'हविषा', 'वृधाना' अतिशयेन वर्द्धमानौ, 'ज्योतिषा' भवदीयेन तेजसा, 'अरातीः' शत्रून्, 'तमांसि' अन्धकारांश्च 'दहतम्' ॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह। "ययोरोजसा स्कभिता रजाꣳसि। वीर्य्येभिर्वीरतमा शचिष्ठा। या पत्येते अप्रतीता सहोभिः। विष्णू अगन् वरुणा पूर्व्वहूतौ" [५] इति। 'ययोः' विष्णुवरुणयोः, 'ओजसा' बलेन, 'रजांसि' रजसात्मकानि पृथिव्यादिस्थानानि, 'स्कभिता' स्तम्भितानि, दृढीकृतानीत्यर्थः। 'वीर्य्येभिः' तत्तद्युद्धगतैः पराक्रमैः, 'वीरतमा' अत्यन्तं शूरौ, 'शचिष्ठा' अतिशयेन बलवन्तौ, 'यौ' विष्णूवरुणौ, 'सहोभिः' बलैः, 'अप्रतीतौ' प्रतिकूलरहितौ सन्तौ 'पत्येते' ऐश्वर्य्यं प्राप्नुतः। तौ 'विष्णुः', 'वरुणः', चेत्येतौ 'पूर्व्वहूतौ' प्रथममाहूतौ, युवां 'अगन्' आगच्छतम् ॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह। "विष्णूवरुणावभिशस्तिपा वाम्। देवा यजन्त हविषा घृतेन। अपामीवाꣳ सेधतꣳ रक्षसश्च। अथाधत्तं यजमानाय शं योः" इति। हे 'देवाः', ऋत्विजः हे 'विष्णुवरुणौ', 'अभिशस्तिपा' अपवादात् पातारौ, 'वां' युवां, 'घृतेन' 'हविषा' घृतयुक्तेन पश्वङ्गलक्षणेन हविषा 'यजन्त' पूजयन्तु, 'अमीवां' रोगान्, 'रक्षसश्च' रक्षांस्यपि, 'अपसेधतं' निराकुरुतम्। 'अथ' अनन्तरं, 'यजमानाय', 'शं' इष्टप्राप्तिनिमित्तं सुखं, 'योः' अनिष्टवियोगञ्च 'धत्तं' सम्पादयतम् ॥